

ת"ד 5897/10/14 - מדינת ישראל נגד אילן נפתליב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 5897-10-14 מדינת ישראל נ' נפתליב
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
אילן נפתליב
18 פברואר 2016

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון מרקוביץ'

ב"כ הנאשם: עו"ד ניצה כהן

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

מתיר לנאשם לחזור בו מכפירתו.

על יסוד הודאת הנאשם, אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם בתאריך 26.8.14, סמוך לשעה 15:50, נהג הנאשם במונית, מסוג סקודה, ברחוב החשמונאים בקריית מוצקין, הגיע לצומת עם רחוב צה"ל, במקום מסומן מעבר חצייה להולכי רגל הנראה היטב לעין, כאשר מצידו השמאלי, מוצב תמרור 306 המורה על קיומו ומחייב את הנאשם במתן זכות קדימה להולכי רגל. אותה עת, ברחוב צה"ל, משמאל לימין ביחס לכיוון נסיעת הנאשם, חצה את הכביש, בתוך מעבר חצייה, הולך רגל, יליד 2002, אשר הספיק לחצות 3.2 מטרים וזאת לאחר שחצה את חלקו הראשון של מעבר החצייה, עבר את חלקו הבנוי וחצה את חלקו השני של מעבר החצייה, עד שנפגע על ידי הנאשם, אשר פגע בו עם חזית רכבו. הולך הרגל הועף לשמשה הקדמית, ונפל על הכביש. כתוצאה מהתאונה, נחבל הולך הרגל חבלה של ממש, אובחן בראשו חתך בקרקפת שנתפר. כמו כן, נגרם נזק למונית.

העבירות אותן עבר הנאשם, הינן עבירות חמורות, הטומנות בחובן סכנה ליתר המשתמשים בדרך, כאשר עיקר הדברים מופנה לסכנה לשלומם ולחיייהם של הולכי רגל.

עמוד 1

כאשר נהג מתקרב למעבר חצייה, חובה עליו לבחון את סביבת מעבר חצייה, להאט את נסיעתו, במידת הצורך לעצור כאשר הוא מבחין בהולך רגל, פונה על מנת לחצות מעבר חצייה, וקל וחומר, כאשר הולך רגל, כבר פוסע בתוך מעבר חצייה, שאז חייב הנהג לעצור את רכבו, על מנת לאפשר להולך הרגל לחצות בבטחה את הכביש. (אפנה בהקשר זה לתיקון שנעשה לאחרונה בתקנה 67 לתקנות התעבורה, המחמיר את חובת הזהירות המופנית לנהגים בכל הנוגע להולכי רגל במעבר חצייה).

הנאשם כשל באופן ברור, כאשר לא שם לב לדרך, וללא סיבה סבירה הבחינה בהולך רגל באיחור, חרף העובדה כי הולך הרגל פסע 3.2 מטרים ממעבר החצייה, עד שפגע בו. בנסיבות אלה, דרגת האשם שהפגין הנאשם, והרשלנות, הינה במידה בינונית-גבוהה.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון הכולל מרכיבים עונשיים ומבקשים שביהמ"ש יכבד את ההסדר. על פי הדין, אין בהצגת ההסדר, כדי לפטור את בית המשפט, מלבחון את הסדר הטיעון, על פי הכללים הנוהגים לפי תיקון מס' 113 לחוק העונשין. על בית המשפט לבחון מהו מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם, לאחר מכן, את היחס בין מתחם ענישה זה לבין הסדר הטיעון, ולבסוף, ככל שהוא מוצא את ההסדר סביר, ועומד במתחם העונש ההולם, לכבד את הסדר הטיעון, או אם אינו מוצא אותו סביר, והולם, לחרוג ממנו ולהטיל על הנאשם עונש בתוך המתחם (ע"פ 4301/15 פ"ט **נ' מדינת ישראל** (5.1.16)).

טווח הענישה הנוהג בעבירות מסוג זה, נע בין פסילה בפועל, של 4 חודשים, ועד לפסילה בפועל של 18 חודשים, לצד פסילה על תנאי וקנס. לפיכך, יש לבחון באם ההסדר עומד בכללים הנוהגים בענישה לפי תיקון מס' 113 לחוק העונשין, לקבוע את המתחם ולבחון לאורו באם ההסדר ראוי.

נסיבות ביצוע העבירה הינן נסיבות חמורות, כפי שעמדתי עליהן לעיל, ומצביעות לכאורה על רשלנות רבתי מצד הנאשם וכפי שצוין מידת האשם שהפגין הנאשם אף היא גבוהה.

אשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, הנאשם, נהג מונית וותיק, נוהג משנת 1985, אב ל-3 ילדים, הסמוכים לשולחנו. בחנתי את עברו התעבורתי של הנאשם, המחזיק 59 הרשעות קודמות, על פני וותק נהיגה ניכר, ונראה כי הנאשם לא היה מעורב בתאונת דרכים. מרבית עבירותיו הן מסוג של ברירת משפט. הרשעתו האחרונה היא בעבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות.

בנמקה את הסדר הטיעון, הבהיר ב"כ המדינה, כי ההסדר גובש בשל כשלים ראייתיים, אותם פירט לפרוטוקול. מכשלים ראייתיים אלה, עולה כי לגישת המדינה, היה קושי להוכיח את רשלנותו של הנאשם, שעה שהולך הרגל הפתיע אותו כאשר חצה מאחורי רכב חונה, אחז בטלפון נייד במהלך החנייה, ולא שם ליבו לתנועה בטרם החצייה.

בנסיבות אלה, חרף חומרתו של המעשה ותוצאתו, סבורני, כי הסדר הטיעון שגיבשה המאשימה, הוא בגדר הסביר.

לפיכך, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, ובשים לב לכך שההסדר שגובש בין הצדדים, נושק ברף העליון שלו, בסמיכות למתחם הענישה, אני מוצא לכבד את הסדר הטיעון, אך לטעמי אין מקום לפסוק עונש הנופל מהעונש הקבוע בקצה העליון של הסדר הטיעון, המשקף הלימה ראויה בין מעשיו של הנאשם, מידת האשם שהפגין והגמול לו הוא ראוי בגין מעשיו. יש לזכור כי מדובר בתוצאה קשה, עבור הולך הרגל אשר הוטח בעצמה על שמשות המונית, נפגע בראשו ונגרמה לו חבלה של ממש, שאין מקום להקטין מנזקה, עבור הולך הרגל. סבורני, כי העונש שגובש, גם כך משקף התחשבות יתרה בנאשם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

100 ימי פסילה בפועל.

הפסילה תיכנס לתוקף החל מיום 22.4.16 שעה 09:00, שאז יפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה בתיק ביהמ"ש. מובהר לנאשם, כי גם אם לא יפקיד את רישיון הנהיגה, הוא פסול מנהיגה מאותו מועד, אך הפסילה תימנה רק משעה שיבצע את ההפקדה בתיק ביהמ"ש.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 1,800 ₪ או 18 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים, פיגור יעמיד את מלא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את עונש המאסר שלצדו.

זכות ערעור לביהמ"ש מחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

**ניתן והודע היום ט' אדר א' תשע"ו,
18/02/2016 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו, שופט**